

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تونی کارتالوچی - Tony Cartalucci

برگردان از: حمید محوی

۱۴ جولای ۲۰۱۵

ایالات متحده در نقطه بحرانی حمله به سوریه

تصمیم گیرنده ها واشنگتن را برای تجزیه و تخریب و اشغال نظامی سوریه فراخوانده اند

بی آن که افکار عمومی آگاه باشد، در اصل سیاستمداران برگزیده آنهایی نیستند که سیاست هائی را که سرنوشت آنها را به عنوان ملت به سرنوشت ژئوپولیتیک جهان پیوند می زند، تعیین می کنند. به طریق اولی، این اتاق ها و گروه های فکری هستند که از سوی شرکت های بزرگ و سرمایه های مالی بزرگ تأمین مالی می شوند — تیم های تصمیم گیرنده غیر انتخابی که انتخابات را بر پا می کنند و پرونده هائی را تهیه می کنند که متعاقباً به خدمت بنیاد قراردادهای حقوقی گرفته می شود که از سوی دیگر «قانونگذاران» آن را دریافت کرده و رسانه ها نیز تا حد اشباع آن را تکرار می کنند.

پرونده ای سیاسی از این نوع اخیراً توسط گروه فکری که به شکل تأسف باری شهرت دارد، یعنی مؤسسه بروکینگس US Brookings Institution نوشته شده، این پرونده با تیتزر زیر منتشر شده است :

[Deconstructing Syria: Towards a regionalized strategy for a confederal country](#)

[تجزیه سوریه : به سوی ستراتیژی منطقه ای برای ایجاد کشور مؤتلفه]. این تبار آشکار بی آن که پنهان کاری شده باشد تاریخ گذاری و امضاء شده، و بر آن است تا کشور و ملتی مستقل و حاکم را که در هزاران کیلومتری سواحل امریکا به سر می برد به تدریج تسخیر کند، چنین واقعیتی نشان می دهد که در این قرن بیست و یکم تا چه اندازه امپریالیسم مدرن سمج و خطرناک است.

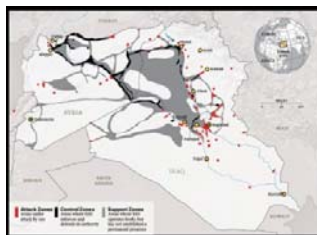

گروه مسلح دولت اسلامی به عنوان بهانه : ایالات متحده میلیاردها دلار به حساب «میانہ روہا» سرازیر کردند که در

واقع وجود خارجی ندارند

نویسنده های این پرونده کتمان نکرده اند که ایالات متحده میلیاردها دلار برای آموزش و تجهیزات نظامی مبارزانی که برای تقویت منازعات ویرانگر در ابعاد بیش از پیش منطقه ای به کار گرفته شده بودجه اختصاص داده است. آنها تأیید کرده اند که ایالات متحده در اردن و ترکیه عضو ناتو عملیات هائی را پشتیبانی نموده تا بیش از پیش اسلحه، پول نقد و مبارز در جنگی تزییق کند که تا این جا به اندازه کافی ویرانگر بوده، ولی باید در حال گسترش عملیات نظامی باشند. سپس به تشریح بالا آمدن به اصطلاح «دولت اسلامی» (داعش) می پردازند، بی آن که درباره منابع مالی و تجهیزات نظامی چیزی بنویسند. خوانندگان بی هیچ مشکلی درخواهند یافت که اگر ایالات متحده میلیاردها دلار به شکل پول نقد، اسلحه و آموزش نظامی برای پشتیبانی از جبهه های مختلف با برچسب «میانہ رو» هزینه کرده است که در واقع در صحنه واقعی جنگ وجود خارجی ندارد، پشتیبانی بزرگتری برای ایجاد و حفظ دولت اسلامی و جبهة النصرة از شبکه های القاعده، بودجه اختصاص داده است که به اعتراف مؤسسه بروکلین «اپوزسیون» را به شکل بی رقیب هدایت می کند.

در واقع، خطوط تدارکاتی دولت اسلامی مستقیماً به مناطق عملیاتی ایالات متحده هدایت می شود، در ترکیه و در اردن، زیرا همین دولت اسلامی و القاعده است که غرب پیش از انفجار جنگ در سال ۲۰۱۱ سازماندهی کرده بود و استراتژی اش را نیز طبیعتاً بر اساس آن تنظیم کرده بود، به انضمام اردوی اخیر.

تصویر : به گفته همه، به انضمام گروه های فکری و رسانه های بزرگ، سرزمین گروه مسلح دولت اسلامی شامل دالاتی است که تا ترکیه کشور عضو ناتو و تا مرز اردن کشور هم پیمان ایالات متحده آمریکا گسترش یافته است. این دو کشور میزبان انبوهی از نظامیان و مستشاران سازمان سیا و نیروی های ویژه ایالات متحده و ناتو می باشد. روشن است که دولت اسلامی (یا امارات اسلامی) (داعش) ساخته و پرداخته و ادامه غرب است و ادامه حیات آن به یمن تدارکات دائمی از این دو پایگاه عملیاتی امکان پذیر بوده و هست.

حملة اشغالگرانه ایالات متحده به سوریه

پس از تجهیز نظامی و تأمین مالی تروریست های القاعده که یک منطقه تمام عیار را به تصرف خود درآوردند، ایالات متحده هم اکنون پیشبینی کرده است که از هرج و مرجی که به وجود آمده برای توجیه اجرای طرحی که از آغاز داشت استفاده کند، در حالی که روشن شده بود که دولت سوریه نه تسلیم خواهد شد و نه سرنگون، و مناطق کنترل را به وجود بیاورد که امروز مؤسسه بروکلین آن را «مناطق حفاظت شده» می نامد.

وقتی این مناطق ایجاد شدند می توانند از نیروهای نظامی ایالات متحده میزبانی کنند که متعاقباً سرزمین های سوریه با مداخله نیروهای میانجی و هم پیمان پاکسازی خواهد شد یعنی نیروهای کرد و گروه های مبارز القاعده در شمال و مزدوران مسلح و تروریست های خارجی که در طول مرز اردن و سوریه در جنوب عملیات انجام می دهند. مؤسسه بروکلین حتی دورتر می رود و اعلام می کند که تعدادی از این مناطق توسط جهاد طلبان افراطی ایجاد شده ولی شاخص های «ایدئولوژی ناب» به نوعی تخفیف داده شده است.

تصویر : غرب تنها اندکی پشتیبانی از القاعده و دولت اسلامی را از اذهان عمومی پنهان داشته است. در محافل سیاستمداران، موضوع مرتبط به کار بست القاعده برای تجزیه و تخریب دشمنان وال استریت Wall Street در هر نقطه از جهان موجب هیجان خاصی می شود.

ایالات متحده می پندارد که وقتی این سرزمین را اشغال کرد و قطعات ایالات متحده در آنجا مستقر شدند، ارتش عرب سوریه شهادت حمله به آنها را نخواهد داشت زیرا از واکنش مستقیم ایالات متحده علیه دمشق بیم خواهد داشت. مؤسسه بروکلین در پرونده اش نوشته است (درشت نمائی ها از من است) :

نظریه این است که برای ایجاد مناطق حفاظتی باید به عناصر میانه رو معتبر در داخل سوریه وقتی برای چنین عملیاتی آمادگی پیدا کردند کمک کرد. نیروهای ایالات متحده، حتی نیروهای سعودی، ترکیه، بریتانیا، اردن و دیگر نیروهای عرب به عنوان پشتیبانی عمل خواهند کرد، نه تنها از طریق هوا بلکه در زمین و به کمک نیروهای ویژه. در این ستراتیژی باید از مناطق صحرایی سوریه استفاده شود که ایجاد مناطق حفاظتی را ممکن می سازد و از این نقاط می توان تمام حرکات دشمن را به کمک ابزارهای فنی، گشتی ها، و دیگر روش ها برای استقرار تحت نظر داشته باشند و نیروهای ویژه بیرونی می توانند به مبارزان سوری در محل کمک رسانی کنند.

اگر اسد تا این اندازه احمق باشد و به مناطق محافظت شده حمله کند، و حتی اگر موفق به عقب راندن نیروهای ویژه بیرونی شود، بی گمان قدرت نیروی هوایی اش را طی پاسخ تلافی جویانه که متعاقباً توسط همین نیروها صورت خواهد گرفت تضعیف خواهد کرد، یعنی رویدادی که موجب محروم ماندن از تنها برتری نظامیان سوری نسبت به دولت اسلامی خواهد شد. در نتیجه احتمال خیلی کمی وجود دارد که دست به چنین کاری بزنند.

در یک جمله، مؤسسه بروکلین اعتراف می کند که دولت سوریه علیه مردم کشور خودش در جنگ نیست، ولی علیه دولت اسلامی مبارزه می کند. روشن است مؤسسه بروکلین، سیاستمداران و دیگر ستراتیژیهای غربی از تهدیدی که به دولت اسلامی نسبت می دهند به عنوان اهرم برای مداخله مستقیم نظامی استفاده می کنند و چنین شگردی به آنها اجازه خواهد داد تا تمام سرزمین سوریه را اشغال کنند.

حمله می تواند موفقیت آمیز باشد ولی نه برای همپیمانان ایالات متحده آمریکا

طرح به طور کلی در ابتداء از سوی ایالات متحده مستلزم این امر هست که قابلیت اشغال چنین مناطقی را داشته باشد و بتواند در آنجا مستقر شود و سپس باید بتواند این مناطق را به شکل مناطق مستقل در رابطه مفصلی با یکدیگر قرار دهد. تلاش های مشابه توسط ایالات متحده برای «ایجاد ملت ها» امروز کاملاً آشکار است، در افریقای شمالی در دولت از خط خارج شده لیبیا، در عراق همسایه جنوبی سوریه، در افغانستان، در سومالی... فهرست طولانی خواهد بود.

جنون آمیز بودن چنین طرحی، چه در رابطه با اقداماتی که بی هیچ اعتباری و تنها با تکیه به نیروی نظامی صورت گرفته، چه در رابطه با آنهایی که به اندازه کافی احمق بوده اند که به این کشور اعتماد کرده اند، یعنی کشوری که در سطح جهانی نواری از تخریب و ویرانی دولت های ورشکسته بر جا گذاشته از ویتنام جنوبی تا لیبیا، رفت و برگشت تنها می تواند عظیم باشد.

تقریباً روشن است که این ستراتیژی می تواند تخریب سوریه را تکمیل کند. با این وجود نمی تواند به تحقق قول و قرارهای دیگر ایالات متحده بینجامد، خاصه برای به دست آوردن همکاری بازیگران ضروری برای توفیق آن.

تصویر : لیبیا «آزاد شده» توسط ایالات متحده آمریکا و ناتو تحت تسلط القاعده به سر می برد که اخیراً خود را دولت اسلامی نامیده است. دعاوی تصمیم گیرنده های ایالات متحده که اشغال تدریجی سوریه را به شکل دیگری تعریف می کنند چیزی نیست به جز تردستی شرورانه.

مطمناً سوریه و هم پیمانانش، ایران و حزب الله، و به همین گونه روسیه و چین و دیگر ملت هائی که در تهدید سلطه جوئی غرب به سر می برند می توانند دست به اقداماتی بزنند و برای استقرار نیروی های ایالات متحده مانع ایجاد کنند و طرح اشغال خزنده سوریه را به شکست بکشانند. تا اینجا، ایالات متحده از بهانه گله های داعشی برای اقدامات نظامی در خاک سوریه بهره برداری کرده اند، یعنی اقداماتی که بر اساس طرح و برنامه پیشبینی شده به مرحله بعدی اشغال تدریجی هدایتشان کرد.

افزایش نیروهای حافظ صلح خارج از ناتو در سوریه می تواند قاطعانه طرح غرب را با شکست مواجه سازد. حضور نیروهای ایران، لبنان، یمن، افغانستان یا دیگر نیروها در تمام سوریه و به ویژه در حاشیه مرز «منطقه» نقاطی که ایالات متحده می خواهد ایجاد کند، یعنی طرحی که می تواند آمریکا را با یک برخورد بین المللی مواجه سازد که به هیچ عنوان در خواست سیاسی آنها نیست و نیروی ضروری برای چنین کاری را نیز در اختیار ندارند.

در تحلیل نهائی، قابلیت سوریه و هم پیمانانش برای تشکیل یک نیروی بازدارنده و مقابله علیه تجاوز ایالات متحده به سوریه، و در عین حال قطع خطوط لوژیستیک که به کمک رسانی های ایالات متحده به دولت اسلامی و گروه های تروریست فعال در سوریه اختصاص یافته، و به همین گونه در عراق. این اقدامات می تواند ادامه حیات سوریه را تضمین کند.

لینک منبع در مرکز مطالعات جهانی سازی :

<http://www.mondialisation.ca/les-usa-sur-le-point-dentreprendre-linvasion-de-la-syrie-les-decideurs-de-washing>

ترجمه توسط حمید محوی/پاریس /۱۳ جولای ۲۰۱۵

ماهنامه هنر و مبارزه
13 ژوئیه 2015